

באה אצלי. אורנית מקלף. "מוסקה" עייף ומדכא. יש עליו עופס עדום, לדעתו למלחה מכוחותיו, גם היפיסיים וגם הרוחניים. אין חייה משנה - אבל זה לא איכפת לה, כי אין ברירה. אולם בראיותו [נתרופפה], והזקן - הוא ריצה לממוד. למד שנה בטכניון הנדסה קלאית, רוזה לבנבור. הם רצו למכור נחלתם בפרדס חנה ובכך זה ללפוז. עכשו אמנים אין קונה, אבל יסתדרו. אין מוסקה אהוב עבודה אבאית. היא גם חוששת מה יהיה אם בעוד חצי שנה או שנה יגאל יעוזב - מה יהיה עם מוסקה. הם מאמנים אחד לשני. אמרתי לה שבריאותו בדאייה אותה, וזה לחת לו חופש לחודש ימים וועזרים טובים שיפרקו קצת מהעופס. גם אdag לאפשרות השתלמאות (במקצוע, ולא בחקלאות) - כי זה צורר גבירות. אני מעדיף על חסר חיי משפחה גורמיים, אבל בדורנו זה עליינו להאכזר - בטחון איינו דבר קל ולא רך. ואם יהיה הכרח - ילח שר הבטחון (איזה שהוא) אנשים כמוסקה גם ליירג. מוסקה דרכך לנצח, ולדעתי עליו להשאר.

בא אצלי יעקב. אמרתי לו שאני רוצה שיכנס מחרתיים ביום הראשון בבוקר לעובדה. הוא ירכז, יهام ויתכנן כל המעולות המדעיות והטסודות המדעיים - המועצה המדעית, חמד (מצד הציונייל), ולע' האבאי), האוניביורסיטה והטכניון ואם יוקם בחו"ל, כפי שהצעתי לאונריךנים, חינוך מקצועי של תלמידים מכוון לעובדה אצלו - גם הקسر עם ענף זה. יעקב ישר באצבע ויקבל שם בשברתו, אבל יושאל מהבאה לשנה (לפי שעה). ואשר להצעה סונגבורן - שיבוא לאמריקה לעסוד בראש השליחים - אני מתנגד לכך. כשיעבוד במשלה أولי יסע פעם לחדרים אחדים לרוגל תפקיים, אבל אני רוצה שתפקידו יהיה שליחות.

באו אצלי אילון ופרידמן - נציגי קייזר. בספטמבר יוסלם בדין בית-החרושתomid יוגש לייצור. ירביבו חקי בכווית, וייעס ביום 25 מכווית. בעיקר לשם אקספורט לארצות סקנדינוויה ודרוכס אפריקה. למה יקנו? כי אין להם דולרים, וישלמו לנו בסחורה.

ללא

ה媦על המזרחי יש לו 10 אגדות, 4 יארו.

לאחר מביעה נפרצת הסבירות שני הקבוצים - הקבוץ הארצי וhuber הקבוצות - שבל חבריהם באבאו אשר ירצה להשאר עם הקבוץ או סבירו לבך - חרי, הנטה לתוכה למפרע. הקבוץ המאוחד והפה"מ לא נתקו הסכמה זו, ובכ"כ הטעונים הוודיע בפפורש שידרשו בחילוקיהם גזען, לבפר, וינאל גזע בו.

בסוף היישוב העירוני לנכסיוי החתיות הועברת שזכות אבוי הרבה שיש להם כתגובה החלוצית בהתיישבותם לא העתוד להם בעמידם לא ידרשו להיעדרות לתייעות החדשנות של המדרינה - בבטחון ובקליטה גלויה. אבוי אסם עשו הרבה, אבל יכלתם גדולה מזו שהיודעים, אולי יבולם זו גידולם אם לא תיעננה. נתינכם היה גם קבלה.

איש השה"ז דרשנו מעמד חוקי לעודות הבטחון, קשר עם חבריהם בנחל, ויום בני המשקדים לנחל, ורק חלק לאבאו, החזקת משקי סקלרים במספר יותר גדול, להרבנות בכיצורים, הבשתתי לדון על כך לחוד - לחוד, למעמד חוקי של ועודות הבטחון.

12.5.50, כה, אידיר

יום ו'

ישראל ישעיהו: עלו 45,000 תימנים, בוחנות יש עוד לבעל ב- 0,000.00. (בראש העין, עין שמר ובית ליד). ביקשתי לשימת היישובים מהר' ניס, כי יש צורך לבקר אותם, ביחד לבודיקת פגם בוחנות ועוד כמה הם סוכנויות לעתוד בוגרי בוגריה ערבית, שבוקדם או במאוחל וודאי הבוטתי או שיש הוא יארון - עוד לפני הסיבוב השני. ישעיהו מציע שאකור גם מוחנות בוחנות של החתינים.

* / *

אנר נשלם לקייזר בדולרים, ו"נרגויה" - העבודה שנש��יע פה - צ'ז'ן המכונית. לאחר כך ייצרו פה חלקים בטרכיות, יידיות, זכוכית, טרמיזים (בגראל סירוס מסקים בי"ח), חוטי חשמל. יש להם בית-חרושת קטן בהולנד - בשבייל הולנד, בלגיה, גרמניה, שוויץ. יוכלו לעבוד מוגבלים מהקלים, כי לא דרושים כומחים. בשלחו 6 פועלים להולנד לחדוריים, ומארצות הברית יבואו 10-8 מומחים ויישארו פה כל עוד דרוש תרחת. סכוניות עליה בסמואה 1.900\$. החישוב הכספי שבוחרי העבודה - גירה ריווח. פריוון העבודה פה בדול קטן בהולנד, והחכונה של המוגבלים יותר גדרלה. פריוון העבודה בארה"ב יותר בדול, ב-40% לרבות סידורים טכניים, ולא הוודאות לפועל.

פרידמן ואילון עוזרו ב"רכס" ביטים ההם.

ועדי שרים לבעית ירושלים. אבא חביב הצעת חסובה, והו צ'קווה שארבע המעצמות (רוסיה, אנגליה, אפריקה, ארצות) יקבעו אותה, אם כי הוויקין עומד על שלו. הקושי הוא בסעיף 20 של אבן. איינו שותף לחדרת המשרד ואבא אבן, ולא נראה לי שעלינו להסביר להם הצעה אלטרנטיבית. הם שגו ולא אמרנו, אבל אני מסכימים שרבוי מכל הבדיקות שלא יוכלו להאשים אותנו שඅנו הפירוגנו החלטת או"ב. עמדתי על כך שכל מה שנציג יהיה ברור שהכוונה רק לסקונות קדומות בירושלים, והתקומות הקדומות יוגדרו בדיק, ולא ישרף פה לאני הדת (גם משרד הדתות שלבו) לדרישות זכויות פיווחדות בבני דת והפקעת רבנות ה产品经理ה.

בא מילפ'. העומד הוא עצום. גם חולשת משרד הבטחון בוסיף קשיים. אין הוא שותף ל鄯נות יגאל נגד חייב, אין זה מזכיר עליון, אבל יש לו ספקות קשיים אם עליון להשאר בזבאן. אין לו בן למסודיס. דרישתי סגן שיחלית פעמי אחת שעתרדו הוא צבא - ורשות היסטורים אלה. אבל יש לאפשר לו מנוחה וששה חדשים ליטופר בכל גווחים.